

Vores fantastiske fugle foderplads !

Af Kurt Due Johansen

Efter at være flyttet på landet, tæt på en skov og med omgivende marker, levende hegn og have, besluttede vi, at der da skulle fodres fugle – det har vi aldrig fortrudt !

Vi var vant til fra en have i en Odense forstad, at der da kom lidt fugle på foderbrættet, men ikke noget særligt. Kun når der kom sne, kunne der trækkes pænt med fugle til.

Men jeg skal love for, at her ude på landet, hvor skoven er tæt på, da er der fugle.

Vi blev enige om, at kun at fodre med solsikkekerner. Det var vores erfaring, at meget af det foder der indeholder mange forskellige kornsorter, dem er fuglene ikke særlig vilde med. Nej, giv dem rene solsikkekerner, det er noget de holder af !

Som sagt så gjort. Vi fandt ud af, at hos Harald Nyborg, der er solsikkekernerne billigst.

Herefter anskaffede vi 2 små fuglefoderhuse fra Bauhaus. De tiltrækker også en del fugle, men allermest effektivt har det her på stedet været at fodre på 4 træ-stubbe, som vi har anbragt 2-4 meter fra huset, så fuglene kommer tæt på.

Udover solsikkekernerne laver fru en fedt-foder. Vi køber den billigste margarine til 5 kr. fra Rema 1000. I 4 pakker margarine, som smeltes i en stor gryde, iblandes 2 pakker havregryn.

Margarinen med havregryn er solsorterne helt "tossede" med.

I starten var der godt nok mange fugle, især musvit, blåmejse, spætmejse, sumpmejse mv.

Efter frosten og sneen er fuglene strømmet til. På et tidspunkt var det helt vildt, når 90 kvækerfinker på én gang spiste af solsikkekernerne. Kvækerne er skønne fugle. Endnu har vi til gode at hannerne får den smukke sorte farve på hovedet, som de har i yngletiden.

Ud over kvækerne har der været op til 30 stillitser på én gang.

Og med sneen og frosten kom også sjaggerne. Vi er nu begyndt at købe de billigste æbler i Rema 1000, men det er stadig lidt dyrt. Æblerne gav dog "pote", da en gæst udbrod midt i den dejlige morgenmad: "Der sidder sgu en grønspætte". Vi andre troede det var løvn, for den havde vi ikke set endnu. Men det var rigtig nok. Grønspætten sad der fint og åd æbler. Den kom også de næste dage og æder med stor fornøjelse æbler. Den er stadig ved huset !

Vi er nu begyndt at føre en optegnelse over de forskellige arter.

Men det kunne naturligvis ikke blive ved med alle de fugle uden at spurvehøgen opdagede dem. Pludselig en dag for små 3 uger siden strøg en lille spurvehøge han med røde striber på brystet forbi. Den snupper en småfugl når den kommer forbi. Sommetider er høgen så "fræk", at den placerer sig i træet lige op ad

foderstedet og venter på at fuglene bogstavelig talt indfinder sig lige for næsen af den. Spurvehøgen har sat lidt panik i fuglene og der er nu ikke længere så store flokke af kvækerfinker, men dog stadig et utroligt leben.

Vores store frygt er nu at spurvehøgen tager grønspætten og æder den, men vi håber at grønspætten er for stor en mundfuld for den lille hanspurvehøg.

Vores fodring har givet – og giver til stadighed – nogle kæmpemæssige oplevelser. Fugleoplevelserne krydres sommetider af 2 små rødmus, som dukker op af et lille hul i jorden, for så at smutte hen, lynhurtigt, efter solsikkekerner, hvorefter de farer ned i hullet.

Jeg kan ikke lade være med at opfordre andre til at fodre fugle – snyd ikke dig selv for den kæmpeoplevelse det er !

Grønspætten på besøg i haven. Foto: Lone Bjerre.